

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Forskrevet (Danske Klassikere)

Citation: Drachmann, Holger: "Forskrevet", i Drachmann, Holger: *Forskrevet*, udg. af Lars Peter Rømhild, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 72. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann14valshoot-idm140708764125904/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Forskrevet

her har Du min Kikkert – kanhændes Du faar Oje paa En, som kunde gaa i Borgen for Dig! ...

Her antydede Brynjulfsen med Hænderne at han saa' igennem en Kikkert – og den var rettet lige imod Frøken Edith, som lidt ilde berørt flyttede sig paa sin Stol.

Overgaard sagde:

Lad det være godt med de Løjer, Ulf! Kom! – Damerne er utaalmodige ... nu gaar vi! –

Brynjulfsen fortsatte, stirrende gennem de to Cylindre; hans Hænder rystede – hans Stemme var bleven hæs: Dér ... se dér langt borte i Gangen gaar saadan en sød ung Pige, som jeg kendte, da jeg selv var ung! ...

Han lod Hænderne synke og strakte dem frem imod Frøken Edith; Sveden perlede over hans Pande; det slanke, svajende Legem skælvede af Ophidselse: Edith! Edith! vend ikke dine Øjne bort fra mig! ... Javist; det er en Spøg! ... daarlige Løjer, mener jeg ... men der er én Religion – en af de mange – som jeg beken-der mig til! Aa hvad Pokker! Livet er snart forbi – elendigt, tomt, dumt, som det er ... og dog saa overjordisk skönt i Kærlighed og Hengivenhed og Tilgivelse – at ikke de største Digttere, om man trak dem allesammen paa en Traad, kunde faa sagt noget bedre end: Bed! – bed for mig – for os allesammen ... hører De, Edith! ...

Han brast sammen. Herredømmet over Nerverne svigtede ham. Han lod sig falde ned paa Stolen, med Ansigtet i sine Hænder.

Frøken Edith rejste sig, dyppede Snippen af sit Lommetørklæde i et Glas Vand – strøg ham med den ene Haand beroligende over Panden og vædede med den anden hans Tinding. Der var noget uvilkaarligt, instinktmæssigt Kvindeligt heri ... Brynjulfsen løftede Hovedet og saa' paa hende med et forundret, taknemmeligt Blik ... men Overgaard skubbede Avertissementssiden af en Avis frem over Bordet, understregende med Fingren en Annonce, medens han gav sig til syngende at læse: »Iligemaade takkes Hr. Pastor N. N. for den ved Baaren holdte trosterige Tale, hvilken skal bevares i kærlig Erindring af de Efterlevende« ...

I dette Øjeblik reves Døren op inde fra det tilstødende Værel-